

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopvs Co-||loniensiſ Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Notatio ad Caput Vigesimo quintum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

§. Miles quidam vita functus.

Wickardus de Hunefe.

Militem hunc seu virum Nobilem manuscript. vocat Wickardum ab Hunefe.

§. Monacho ignoto.

In manuscripto dicitur, Monacho ordinis Cisterciensis, quem ipse non nouit.

Caput Vigefimum quintum.

De viro Nobili tumore, & dolore pedum duplici miraculo liberato.

Nota anti-
quū vsum
in oblatio-
nibus fa-
ciendis.

NOBILIS quidam valdè laborabat è pede. Monitus ab Abbate nostro, vi sancto ENGELBERTO cereum pedem voueret, fecit sic, & curatus est: sed tumor & dolor omnis ab illo pede migravit in alterum. Dicente autem Abbate, sanctum Episcopum duos velle cereos habere pedes, ille alterum quoque pedem vouit, & repentè dolor omnis euauit.

Notatio ad Caput Vigefimum quintum.

§. Nobilis quidam.

Christianus de Bergis.

IN manuscriptis vir ille nobilis Christianus miles de Bergis appellatur. Fuerat is à ministerio Martyri nostro. Hinc ea vox in manuscripto, *Totiens sui in eius obsequio, spero quod misericordiam quam alijs impendit mihi non negabit.* Quin & S. Martyris lateri adhefisse, conijcitur ex literis archiui parthenonis ad S. Maximum Colonix: quas inter asseruatur diploma, quo B. ENGELBERTVS donationem quorundam bonorum vel alicuius prædij

prædij

prædij in Buckelmund, à Theoderico de Berghufen & Wilhelmo de Mullenheim militibus, huiusq; filiis Alberto & Wilhelmo pro animarum suarum salute factam Beatrici Magistræ consanguineæ ipsorum & conuentui ad S. Maximinum cõfirmat anno Christi 1221. testesq; laudat: Godefridum de Ciule, Baldevinum Vmberaden, CHRISTIANVM DE BERGE, WINRICVM DE BERGE, Theodericum de Lutzenheim, Wilhelmum de Foro, Hermannum de Mumberloch, Walterum & Reimarum de Dorne, Conradum Kleingedanck, Richolphum Saphir, Richolphum Perfuse, Ioannem de Lingatzin, Mauritium Aurifabrum, Godescalcum Nigrum, Lambertum de Storheim, qui omnes videntur latera Martyris stipasse.

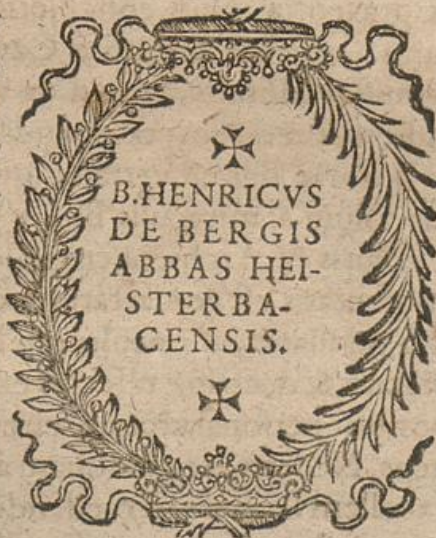
§. Monitus ab Abbate nostro.

Abbas ille fuit Henricus vir genere Nobilis, Germanus Christiani de Bergis, vt manuscript. codex testatur. Ipsum fuisse Canonicum Bonnensem, re ditibus abundasse, Deoque inspirante clam suis ad ordinem Cisterciensem adiecisse animum; à fratribus secundum carnem retractum, sed nequicquam ijs obstantibus tandem fuga elapsum, & habitu religioso indutum esse Cæsarius *lib. 1.*

dial. c. 13. reliquit. In ordine vitam degit laudabilem, Prioris munia obiit, Geuardo Abbati circa Annum 1206. vita functo vnanimi planè electione successit, & à Ioanne Treuitorum Antistite consecratus est eo tempore, quo Bruno Seignensis Archiepiscopus Colonienfis prælio Wassenbergenfi *sup. pag. 40.*

Ff 3

à Phi-

à Philippo Sueuo captiuus abductus fuerat. Idem Henricus, magnus Diuæ Matris cultor apud Cæsarium audit. Vide *lib. A 7. dial. c. 40.* Eundem Henricum vices Abbatis Clarævallensis in visitatione Frisix egisse, ab eiusque instructione Canonicum quendam Cathedralem Traiectensem conuersum, prodit idem Scriptor *lib. 1. c. 18.* Adde, pro B. ENGELBERTO Henricum Abbatem cum Gerardo Monacho Heisterbacensi Bonnensi quondam Scholastico visitationis munus obijisse, vt testatur ex Grāmatophylacio Vilecensi diploma B. ENGELBERTI de anno 1219. Cæterum à Menologio Cisterciensi ad 11. Nouembris, idem ipse Henricus de Berge Beatis est annumeratus. B

Fides historica Cæsarij. Sub huius capituli finem hæc in manuscripto adduntur verba: *huius miraculi ego frater Cæsarius testis sum*, vt suæ ex præsentia ipsius concilietur auctoritas narrationi: illo enim scribebat tempore Cæsarius, quo faciliè insimulari potuisset falsitatis, si quid ex vano aut leui aliquo acceptum indicio, literarum commendasset monumentis. Prima vero historix laus est veritas, quam Cæsarius non in rebus gestis solum & miraculis B. ENGELBERTI, iussu Principis Electoris & Archiepiscopi Colonienfis Henrici posteritati consecratis, est consecratus. sed in alijs etiam, quos multi frustra sugillant, miraculorum libris: illos etenim reconditæ pietatis & doctrinæ refertos existimo, atque archiuis ac temporum personarumque circumstantijs reperio contentaneos. Nec temerè quidquam auctor noster vitæ sanctimoniam excellens scribere est credendus. Profecto miraculorum dialogos in lucem cum emisit, adhuc illi ipsi, quorum actus referbatur, aut eorum necessarii, vel saltè rerum gestarum spectatores viuebant, qui libros illos, si à verò abiissent, haud permisissēt. Nec Deum aduocasset in fidem suæ historix, quem tamen vitæ sanctus in præfatione sua his laudat verbis: *Testis est mihi* D

A mihi Dominus, nec unum quidem capitulum in his dialogis me finxisse; quod si aliqua fortè aliter sunt gesta, quam à me scripta, magis videtur imputandum esse, à quibus mihi sunt relata.

Caput Vigesimum sextum.

De familiare quodam Ducis Limburgensis, cuius pollex contritus sanatus est.

EODEM tempore quidam è familia Ducis Limburgensis, pollicem contritum habuit. Venit ergò Coloniam, & cum manum ceream ad sepulchrum martyris obtulisset, curatus est.

Caput Vigesimum septimum.

De incolumitate cuidam contracto reddita.

ALIVS in eiusdem Ducis castro natus, miserè contractus fuit. Ei ironicè dicere solebant nobiles principis illius: Abi, abi Coloniam ad S. ENGELBERTVM, vt sanet te. Ita illi insultabant martyri propter veteres similitudines, quæ Duci eorum cum ENGELBERTO intercesserant.

CTandem homo abiit Coloniam, & tribus continuis diebus orans a-
 pud sepulchrum martyris, exauditus est. Cumque domum reuertisset, redditur
 & cum nobiles illi, atque alij eius regionis homines sanum viderent, incolumi-
 quem biennio fœdè contractum nouerant, pudefacti dicebant: Iam ^{tas.}
 reuera cernimus Archiepiscopum ENGELBERTVM sanctum esse.

Notatio ad Caput Vigesimum septimum.

D 6. Eiusdem Ducis.

Dux iste Limburgensis erat Walramus, de quo *lib. 2. c. 12. p. 167.*

7. Castro puta Rodensi.

Sic enim manuscr. codex habet Hertzen-Rode quod Ducis noualia sonat. Oppidum est cum castro, non adeò amplum, sed concinnum & veteri arte cõspicuum,

Hertzen-Rode.